

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
FACULTATEA DE ȘTIINȚE POLITICE, ADMINISTRATIVE ȘI ALE
COMUNICĂRII
ȘCOALA DOCTORALĂ DE ADMINISTRAȚIE ȘI POLITICI PUBLICE

DEZVOLTARE URBANĂ BAZATĂ PE CONCEPTUL
DE PUTERE INTANGIBILĂ: ROLUL INSTITUȚIILOR ȘI
INDUSTRIILOR CULTURALE ȘI CREATIVE CA
FACTORI DE DEZVOLTARE DURABILĂ

REZUMAT

Supervisor:

**Conf. Univ. Dr.
Bogdana Neamțu**

Doctoral student:

Veaceslav Mir

**Cluj-Napoca
2025**

Cuprins

Rezumat.....	2
Design al cercetării	3
Capitol 1. Conceptul puterii intangibile	3
Capitol 2. Conceptul de putere intangibilă: evoluția de la nivel internațional la nivel urban.....	4
Capitolul 3. Clasa creativă în contextul urban	6
Capitol 4. Criza COVID-19 și industriile culturale și creative în contextul urban	7
Capitol 5. Estetica urbană: politici publice și abordările pentru planificare culturală urbană în contextul puterii intangibile a orașului.....	8
Capitol 6. Rolul sectorului public în consolidarea puterii intangibile urbane.....	9
Capitol 7. Puterea intangibilă a orașului: validarea conceptului.....	10
Capitol 8. Dezvoltarea Indicelui de Putere Intangibilă Urbană.....	11
Capitol 9. Ghid practic pentru dezvoltarea și consolidarea puterii intangibile urbane ...	12
Concluzii.....	13

Rezumat

Prezenta cercetare propune o reconceptualizare a noțiunii de *soft power*, adaptând-o contextului urban sub forma conceptului de *putere intangibilă urbană*. Într-o lume urbanizată și globalizată, orașele devin actori competitivi, nu doar în plan economic, ci și simbolic și cultural. Acestea trebuie să atragă capital uman, resurse creative și vizibilitate internațională, apelând la instrumente intangibile: reputație, cultură, estetică urbană, guvernanta și valori partajate.

Lucrarea definește și operationalizează conceptul de putere intangibilă urbană printr-un instrument inovativ – *Indicele de Putere Intangibilă Urbană* – care combină indicatori cantitativi (precum infrastructura culturală) și calitativi (reputație, atractivitate simbolică, calitatea guvernantei).

Obiectivele cercetării sunt:

- 1) definirea conceptuală a puterii intangibile urbane;
- 2) dezvoltarea indicelui de măsurare;
- 3) elaborarea unui ghid practic pentru consolidarea acestei puteri în vederea unei dezvoltări urbane durabile și inteligente.

Lucrarea este structurată pe capitole teoretice și aplicative. Capitolul 1 analizează fundamentele teoretice ale conceptului. Capitolele 2–6 explorează dimensiuni precum atractivitatea urbană, clasa creativă, industriile culturale, estetica urbană și rolul administrației publice. Capitolul 7 validează empiric conceptul printr-un studiu comparativ în Cluj-Napoca, Timișoara și Brașov. Capitolul 8 dezvoltă indicele, iar Capitolul 9 oferă recomandări strategice pentru actori urbani.

Cercetarea subliniază importanța diplomației culturale, a educației, a patrimoniului și a spațiului public ca resurse de influență urbană. Prin consolidarea acestor elemente, orașele pot construi o identitate distinctă, pot atrage talente și investiții, pot stimula turismul și coeziunea socială, și pot crește reziliența comunitară în fața crizelor. De asemenea, se evidențiază rolul rețelelor de colaborare și al parteneriatelor internaționale în promovarea unui urbanism bazat pe valori și dialog intercultural.

Contribuția lucrării este semnificativă atât în domeniul științelor administrative, cât și în urbanism, oferind un cadru teoretic solid și un instrument practic pentru evaluarea și promovarea unei dezvoltări urbane sustenabile prin puterea intangibilă.

Design al cercetării

Cercetarea propusă adoptă un design metodologic mixt, fundamentat pe principiul triangulației și pe transferul de concepte, pentru a explora în profunzime fenomenul complex al *puterii intangibile urbane*. Această abordare permite integrarea metodelor cantitative (chestionare pe scala Likert) și calitative (interviuri structurate), aplicate atât rezidenților, cât și experților din domenii relevante (administrație, cultură, urbanism, educație, media). Prin metoda validării conținutului lui Lawshe, datele colectate sunt analizate pentru a depăși limitările unei paradigme unilaterale.

Metodologia include triangulare teoretică (analiza critică a literaturii), triangulare metodologică (folosirea mai multor surse și metode de colectare a datelor) și triangulare interdisciplinară, prin integrarea perspectivelor din științele administrative și istoria urbană. Aceasta din urmă joacă un rol cheie în dezvoltarea ghidului practic, bazat pe analiza deciziilor administrative istorice și utilizarea izvoarelor primare (documente, artefacte, registre), oferind lecții relevante pentru prezent și conturând politici publice adaptate realităților actuale.

Indicele este inspirat metodologic din *City Prosperity Index* (UN-Habitat) și validat în orașele Cluj-Napoca, Timișoara și Brașov. Prin combinarea surselor istorice cu metode contemporane, cercetarea oferă un cadru inovator și aplicabil pentru evaluarea influenței culturale și simbolice a orașelor.

Astfel, studiul răspunde la întrebări esențiale privind natura, factorii și mecanismele de consolidare a puterii intangibile urbane. Integrarea riguroasă a datelor și triangularea interdisciplinară permit o analiză obiectivă și relevantă, sprijinind administrațiile locale în elaborarea unor politici sustenabile bazate pe dovezi și context istoric.

Capitol 1. Conceptul puterii intangibile

Capitolul 1 al lucrării este dedicat analizei conceptului de *putere intangibilă* (soft power), introdus de Joseph Nye în anii '90, ca formă de influență non-coercitivă bazată pe

atractivitate și participare voluntară. Conceptul a apărut ca reacție la epuizarea resurselor de putere coercitivă în contextul post-Război Rece și s-a impus ca alternativă strategică, în special în diplomația culturală. Soft power presupune influențarea altor actori prin mijloace simbolice, culturale, educaționale, ideologice sau instituționale, evitând utilizarea forței.

Cadrul teoretic al conceptului se bazează pe interdisciplinaritate (relații internaționale, științe administrative, sociologie, istorie), fiind susținut de idei precum hegemonia culturală (Gramsci) și managementul percepțiilor (Lippmann). Nye a stabilit o trihotomie a puterii: militară, economică și intangibilă, subliniind importanța influenței culturale și a valorilor promovate.

Componentele cheie ale puterii intangibile includ diplomația culturală, schimburile educaționale, mass-media, participarea în organizații internaționale, dezvoltarea economică și brand-ul național. Sursele acestora sunt cultura (atât cea clasică, cât și populară), valorile politice, educația, diplomația externă și contribuția actorilor non-statali (ONG-uri, corporații, influenceri). Acestea acționează sinergic pentru a spori influența unui stat la nivel global, bazându-se pe atracție și imagine pozitivă.

Capitolul adresează și criticile aduse conceptului. Acestea vizează ambiguitatea teoretică, dificultatea măsurării, dependența de resursele coercitive, riscul de imperialism cultural și etnocentrism occidental. Se atrage atenția asupra faptului că soft power poate fi manipulator sau poate genera reacții adverse dacă nu este folosit responsabil. De asemenea, este subliniată diferența dintre soft power și propagandă – prima presupune participare voluntară, în timp ce a doua implică manipulare.

În concluzie, puterea intangibilă rămâne un concept actual, complex și relevant, aflat într-o continuă evoluție teoretică și aplicativă. Utilizarea sa responsabilă și contextualizată este esențială pentru construirea unor relații internaționale durabile, bazate pe valori comune, respect și influență pozitivă.

Capitol 2. Conceptul de putere intangibilă: evoluția de la nivel internațional la nivel urban

Capitolul 2 analizează evoluția conceptului de putere intangibilă (soft power), de la originile sale în relațiile internaționale, la adaptarea sa în mediul urban. Creat de Joseph Nye,

conceptul desemnează abilitatea unui actor de a influența preferințele altora prin atracție și persuasiune, nu prin constrângere. Inițial aplicat statelor-națiune, acest tip de putere s-a dovedit tot mai relevant într-un context globalizat în care și alți actori, precum orașele, au devenit entități active pe scena internațională.

Capitolul argumentează că orașele dispun de o *formă pură* de putere intangibilă, în lipsa forței coercitive. Acestea influențează prin diplomație culturală, estetica urbană, calitatea guvernantei locale, promovarea valorilor democratice, sustenabilitate și inovare. Spre deosebire de state, orașele operează prin resurse simbolice, afective și culturale, modelând percepțiile și aspirațiile atât ale rezidenților, cât și ale altor actori urbani și internaționali. Astfel, autorul propune o definiție specifică a *puterii intangibile urbane* – capacitatea orașelor de a influența și atrage prin imagine, valori, guvernanta și narative culturale, favorizând participarea voluntară și consolidarea imaginii urbane.

Pornind de la premisa că orașele au jucat istoric un rol autonom (polisurile grecești, orașele-stat italiene), autorul susține că asistăm la o revenire a orașelor ca centre de putere simbolică. Regionalizarea europeană, descentralizarea administrativă și instituții precum Comitetul Regiunilor susțin această tranziție. În acest sens, orașele nu mai sunt doar unități administrative, ci actori internaționali care negociază parteneriate, atrag capital simbolic și definesc politici culturale proprii.

Capitolul identifică șapte surse principale ale puterii intangibile urbane: cultura (clasică și populară), estetica urbană, excelența educațională, capitalul uman și intelectual, brandul urban, guvernanta eficientă și implicarea actorilor non-statali (ONG-uri, universități, influenceri). Exemplele date – precum Los Angeles, Geneva sau Mecca – demonstrează că influența urbană poate depăși granițele naționale prin conținut cultural, infrastructură academică sau semnificație religioasă.

Se subliniază că brandul orașului, alături de implicarea comunității și comunicarea strategică, sunt instrumente-cheie pentru construirea reputației internaționale. Orașele devin astfel poli de atracție pentru talente, investiții și turism, construind o imagine durabilă și coerentă prin mijloace necoercitive.

În concluzie, capitolul susține că adaptarea conceptului de soft power la nivel urban oferă un cadru teoretic solid pentru analiza influenței simbolice și culturale a orașelor. Într-o lume

marcată de competiție globală, dar și de nevoia cooperării și sustenabilității, puterea intangibilă urbană devine un element esențial în arhitectura contemporană a dezvoltării durabile.

Capitolul 3. Clasa creativă în contextul urban

Capitolul 3 analizează rolul clasei creative în dezvoltarea urbană contemporană și legătura acesteia cu puterea intangibilă urbană. Richard Florida a introdus conceptul în 2002, definind clasa creativă drept un grup socio-economic ce include artiști, muzicieni, oameni de știință, profesioniști în educație, sănătate, tehnologie și alte domenii bazate pe cunoaștere. Această clasă devine un motor al inovării, diversificării economice și atractivității orașelor în economia globală.

Florida a împărțit clasa creativă în două subgrupuri: nucleul super-creativ (artiști, designeri, ingineri, cercetători) și profesioniștii creativi (avocați, educatori, medici), ambii contribuind la ecosistemul inovării. Teoria sa a apărut în contextul tranziției de la industrii tradiționale spre o economie bazată pe cunoaștere, remarcând că orașele prospere sunt cele cu scene culturale vibrante, universități puternice și populații diverse.

Factorii cheie pentru atragerea clasei creative sunt cei „Trei T” – tehnologie, talent și toleranță. Tehnologia presupune infrastructuri și ecosisteme de inovare. Talentul derivă din educație și oportunități profesionale, iar toleranța vizează deschiderea față de diversitate culturală, etnică și socială. Acești factori contribuie nu doar la atragerea clasei creative, ci și la consolidarea puterii intangibile urbane.

Clasa creativă contribuie activ la imaginea și reputația orașelor, transformându-le în centre culturale și inovatoare, atractive pentru turiști, investitori și noi rezidenți. Festivalurile, conferințele și evenimentele urbane întăresc brandul urban și influența globală a orașului. Totodată, această clasă favorizează diversificarea economică, dezvoltând industrii creative și culturale care generează locuri de muncă și atrag investiții.

Criticile aduse teoriei vizează riscul de inegalitate socială și marginalizare, precum și dificultatea replicării modelului în orașe cu resurse limitate. Cu toate acestea, politicile urbane incluzive pot transforma aceste provocări în oportunități durabile.

În concluzie, clasa creativă joacă un rol esențial în dezvoltarea economică, culturală și simbolică a orașelor, fiind un pilon important al puterii intangibile urbane.

Capitol 4. Criza COVID-19 și industriile culturale și creative în contextul urban

Capitolul 4 din lucrare explorează modul în care criza COVID-19 a afectat industriile culturale și creative în context urban și, implicit, puterea intangibilă a orașelor. Pandemia a întrerupt evenimentele culturale esențiale pentru identitatea urbană, afectând atractivitatea și vitalitatea socială. Industriile culturale și creative joacă un rol esențial în consolidarea puterii intangibile, contribuind la imaginea și reputația orașului, precum și la incluziunea socială și coeziunea comunitară.

Criza sanitară a evidențiat vulnerabilitatea acestor industrii, dar și capacitatea lor de adaptare. Orașele orientate spre cultură au demonstrat reziliență mai mare, transformând spațiile culturale în platforme de solidaritate și dialog. Uniunea Europeană a subliniat importanța acestor sectoare prin integrarea lor într-un ecosistem industrial strategic, ce generează o valoare adăugată de peste 470 miliarde de euro.

Instituțiile muzeale, în special, au devenit ancore culturale în perioada pandemiei, având vizibilitate sporită în media. Ele au continuat să susțină identitatea urbană și să promoveze diplomația culturală prin expoziții și colaborări internaționale. Exemplul emblematic este muzeul Guggenheim din Bilbao, care a contribuit semnificativ la regenerarea orașului, devenind simbol al revalorizării identității urbane.

Totodată, raportul UNESCO și Banca Mondială subliniază că orașele centrate pe cultură promovează o dezvoltare incluzivă și durabilă. Prin susținerea creativității, aceste orașe atrag talente, stimulează economia locală și sporesc coeziunea socială. Comercializarea culturii, însă, rămâne un risc, putând duce la pierderea autenticității și marginalizarea expresiilor locale.

Capitolul evidențiază și rolul diplomației culturale ca instrument al influenței urbane. Orașele folosesc industriile creative pentru a-și afirma prezența internațională, devenind actori de sine stătători în rețele globale. Programele de schimb, colaborările artistice și promovarea patrimoniului contribuie la construirea unui brand urban puternic și durabil.

În concluzie, Capitolul 4 arată că industriile culturale și creative reprezintă nu doar surse economice, ci și instrumente strategice pentru consolidarea puterii intangibile urbane. Acestea

oferă orașelor capacitatea de a naviga crizele și de a-și reafirma identitatea și influența într-un mediu global incert.

Capitol 5. Estetica urbană: politici publice și abordările pentru planificare culturală urbană în contextul puterii intangibile a orașului

Capitolul 5 din lucrare explorează în profunzime rolul esteticii urbane ca sursă esențială a puterii intangibile a orașelor. Estetica urbană, definită ca ansamblul calităților vizuale și experiențiale ale mediului construit, este analizată ca un factor major în consolidarea influenței simbolice și culturale a unui oraș. Elemente precum arhitectura, spațiile publice, instalațiile de artă și designul urban contribuie la crearea unei identități vizuale distincte, generând atracție pentru locuitori, turiști, investitori și profesioniști din diverse domenii. Astfel, estetica urbană devine un instrument strategic de branding urban, contribuind la formarea unei reputații internaționale solide.

Lucrarea subliniază că designul urban este mai mult decât o simplă activitate de planificare fizică – este un proces complex care influențează percepția colectivă, calitatea vieții și comportamentele sociale. Prin analiza unor exemple precum Parisul sau New York-ul, autorul evidențiază modul în care reperele arhitecturale emblematice funcționează nu doar ca atracții turistice, ci și ca simboluri ale valorilor, istoriei și aspirațiilor colective ale orașului. În acest sens, estetica urbană joacă un rol central în narațiunea culturală și în diplomația simbolică a unui oraș.

De asemenea, capitolul explorează conexiunile dintre estetica urbană și politici publice, subliniind importanța intervențiilor coordonate și a planificării culturale urbane. Proiectele de reabilitare, revitalizarea spațiilor publice, iluminatul artistic și promovarea artei urbane sunt exemple de politici care pot contribui la îmbunătățirea imaginii orașului și la sporirea coeziunii sociale. Designul urban este analizat ca un domeniu interdisciplinar, aflat la intersecția dintre arhitectură, sociologie urbană, politici culturale și științe administrative. Acesta trebuie să țină cont atât de moștenirea culturală și specificul local, cât și de provocările contemporane precum sustenabilitatea, adaptabilitatea climatică sau integrarea noilor tehnologii.

Capitolul susține ideea că estetica urbană are un efect direct asupra capitalului simbolic și imaginii internaționale a orașului, influențând astfel și competitivitatea sa globală. În concluzie, autorul afirmă că politicile urbane coerente, centrate pe valoarea esteticii și a

identității vizuale, pot contribui în mod decisiv la dezvoltarea durabilă și la consolidarea puterii intangibile a orașelor în era globalizării și a competiției interurbane.

Capitol 6. Rolul sectorului public în consolidarea puterii intangibile urbane

Capitolul 6 analizează rolul esențial al sectorului public în consolidarea puterii intangibile urbane, definind acest concept ca o formă de influență non-coercitivă exercitată prin politici publice, estetică urbană, diplomație culturală și comunicare strategică. Administrația publică locală, ca actor principal al guvernanței urbane, este responsabilă pentru elaborarea și implementarea de politici care contribuie direct la consolidarea reputației orașului, creșterea atractivității și formarea unei identități urbane distincte.

În contextul urbanizării și al globalizării, orașele devin centre de decizie și actori strategici în rețelele internaționale. Sectorul public are capacitatea de a transforma resursele intangibile – precum cultura, valorile locale, istoria și participarea civică – în avantaje competitive. Prin formularea unor politici urbane eficiente, bazate pe incluziune, sustenabilitate și participare, se poate obține un impact durabil asupra percepției externe și interne a orașului.

Capitolul subliniază importanța esteticii urbane, a infrastructurii culturale și a unei administrații publice receptive și transparente, care contribuie la atragerea capitalului uman și investițional. Proiectele culturale, revitalizarea spațiilor publice și evenimentele simbolice pot deveni instrumente strategice de consolidare a soft power-ului urban.

În plus, este analizat rolul diplomației urbane – prin parteneriate internaționale, rețele de orașe înfrățite și colaborări transnaționale – ca mecanism de multiplicare a influenței orașelor în afara granițelor naționale. Sectorul public devine astfel o punte între inițiativele locale și scena globală, contribuind la construirea unei imagini coerente și atractive a orașului.

Capitolul atrage atenția asupra faptului că puterea intangibilă nu se poate construi în lipsa unei administrații publice profesioniste, dotate cu viziune strategică, competențe și resurse. De asemenea, se face apel la profesionalizarea funcției publice, participarea cetățenilor în procesul decizional și transparență instituțională, ca fundamente ale unui model sustenabil de guvernare.

În concluzie, sectorul public joacă un rol fundamental în proiectarea și consolidarea puterii intangibile urbane, acționând ca agent de transformare, stabilitate și promovare a valorilor locale în competiția globală a orașelor. Prin politici publice bine calibrate și parteneriate culturale strategice, administrația locală poate transforma un oraș într-un pol de influență, atractivitate și identitate urbană durabilă.

Capitol 7. Puterea intangibilă a orașului: validarea conceptului

Capitolul 7 al lucrării este dedicat validării conceptului de putere intangibilă urbană printr-un studiu aplicat în două etape, utilizând o abordare metodologică de triangulare. Studiul a integrat trei surse principale de date: literatura de specialitate, un sondaj național și interviuri structurate cu experți din domenii relevante. Prima etapă a cercetării a constat într-un sondaj transversal anonim, desfășurat între 1 iunie și 31 iulie 2024, și a avut drept scop evaluarea percepțiilor specialiștilor privind relevanța și eficiența dimensiunilor ce compun puterea intangibilă urbană. Au fost primite 384 de răspunsuri de la 3.521 de experți invitați la nivel național, selectați pe baza registrelor oficiale din domeniile culturii, urbanismului, administrației publice și educației.

Selecția respondenților s-a realizat prin eșantionare intenționată, criteriul principal fiind activarea profesională în domenii relevante pentru dezvoltarea urbană și implicarea în inițiative legate de puterea intangibilă. Chestionarul a fost structurat în șase secțiuni, acoperind informații demografice, evaluarea conceptului de putere intangibilă, identificarea factorilor importanți, evaluarea instrumentelor de măsurare, analiza practicilor curente din orașele respondenților și o secțiune deschisă pentru răspunsuri calitative.

Secțiunile chestionarului au urmărit să identifice percepțiile asupra eficacității și relevanței conceptului, dar și să colecteze date despre importanța unor dimensiuni precum influența culturală, reputația, estetica urbană, inovația, participarea civică sau guvernanta locală. Scopul final al sondajului a fost construirea unei baze de date solide pentru dezvoltarea și validarea ulterioară a Indicelui Puterii Intangibile Urbane. Acest indice urmează să cuantifice performanțele orașelor în materie de influență non-coercitivă și atractivitate simbolică.

Distribuția geografică a respondenților și diversitatea domeniilor profesionale au oferit studiului o acoperire interdisciplinară largă și reprezentativă, oferind perspective variate asupra temei cercetate. Astfel, cercetarea demonstrează relevanța teoretică și aplicativă a conceptului

de putere intangibilă urbană în contextul dezvoltării durabile, și oferă un cadru solid pentru formularea de politici publice bazate pe capitalul simbolic, cultural și instituțional al orașelor.

Capitol 8. Dezvoltarea Indicelui de Putere Intangibilă Urbană

Capitolul 8 al lucrării propune dezvoltarea unui instrument complex și multidimensional de măsurare a influenței non-materiale a orașelor – Indicele de Putere Intangibilă Urbană. Întrucât puterea intangibilă urbană se manifestă printr-o combinație de influențe simbolice, culturale, educaționale, instituționale și sociale, autorii propun utilizarea unui indice compozit capabil să surprindă aceste dimensiuni într-un mod coerent și comparabil.

Indicele este construit prin agregarea standardizată și ponderată a variabilelor relevante, extrase din surse oficiale (precum direcțiile județene de statistică sau organizații internaționale). Acest proces permite obținerea unui scor unic pentru fiecare oraș, facilitând analiza comparativă, monitorizarea dezvoltării și formularea de politici publice adaptate. Construcția indicelui este inspirată de metodologia UN-Habitat (City Prosperity Index), fiind adaptată specificului românesc și urban.

Modelul conceptual al indicelui este structurat în șase dimensiuni principale: facilități culturale și recreaționale; estetică urbană și spații publice; turism și servicii; administrație publică și societate civilă; educație și cercetare; media și comunicare. Aceșora li se adaugă trei dimensiuni secundare: vitalitatea economică, calitatea vieții și calitatea mediului. Fiecare dimensiune este descompusă în sub-dimensiuni și indicatori cantitativi (precum cheltuieli pentru cultură, rata șomajului, accesul la servicii medicale sau prezența media), cu ponderi clar definite.

Capitolul detaliază logica de selecție a indicatorilor, criteriile de validare și sursele datelor utilizate, asigurând transparență și replicabilitate. Este prezentată, de asemenea, o analiză a sensibilității modelului, care confirmă stabilitatea structurală a indicelui la variații mici ale datelor. Pentru validarea externă, indicele a fost aplicat comparativ în trei orașe românești – Cluj-Napoca, Timișoara și Brașov – ilustrând diferențele semnificative în nivelurile de putere intangibilă urbană, în special în ceea ce privește finanțarea culturii, infrastructura publică și participarea democratică.

Indicele propus este conceput ca un instrument strategic pentru administrațiile publice locale, oferind o bază empirică pentru decizii privind brandingul urban, atragerea investițiilor,

planificarea durabilă și consolidarea identității orașului. Prin urmare, această inițiativă aduce o contribuție inovatoare la guvernarea urbană bazată pe resurse intangibile și adaptabilitate contextuală.

Capitol 9. Ghid practic pentru dezvoltarea și consolidarea puterii intangibile urbane

Ghidul practic pentru dezvoltarea și consolidarea puterii intangibile urbane oferă un cadru strategic pentru transformarea orașelor în centre urbane durabile, atractive și competitive la nivel global. În contextul actual, în care urbanizarea accelerează și orașele concurează nu doar pentru resurse economice, ci și pentru capital uman, cultural și simbolic, puterea intangibilă urbană devine un element esențial. Aceasta este definită drept capacitatea unui oraș de a influența preferințele și percepțiile altor comunități prin atracție, imagine și participare voluntară, mai degrabă decât prin constrângere.

Ghidul propune o metodologie clară pentru măsurarea și gestionarea capitalului intangibil printr-un set de clustere tematice, precum: facilități culturale, estetică urbană, turism, administrație publică, educație și mass-media. Acesta include acțiuni concrete precum restaurarea clădirilor emblematice, promovarea evenimentelor culturale, dezvoltarea unui indice al puterii intangibile și crearea unor platforme digitale de transparență și participare civică.

Strategia presupune formarea unui grup de lucru interdisciplinar și parteneriate între administrație, mediul privat, sectorul academic și societatea civilă. Obiectivele sunt formulate participativ, reflectând dimensiunile culturale, sociale, economice și ecologice ale dezvoltării urbane. Prin această abordare, orașele pot atrage talente, investiții, turiști și resurse, contribuind la coeziune socială și inovare.

Un element cheie este aplicarea unui „Indice de Putere Intangibilă Urbană”, care oferă o imagine comparativă asupra nivelului de influență non-coercitivă a orașelor. Acest indice se bazează pe date statistice deschise și permite evaluarea performanțelor și adaptarea politicilor în funcție de contextul local. În plus, ghidul promovează conceptul de „branding urban” și storytelling digital pentru a întări imaginea externă a orașelor și a încuraja implicarea cetățenească.

Prin urmare, acest document nu este doar un plan de acțiune, ci și un instrument de guvernare urbană inovativ, orientat spre valorificarea resurselor simbolice și identitare ale orașelor. El propune o tranziție de la paradigma dezvoltării bazate pe infrastructură la una bazată pe influență, imagine și capital social, consolidând astfel poziția strategică a orașelor în rețelele globale ale puterii urbane.

Concluzii

Cercetarea de față propune o conceptualizare și operaționalizare inovatoare a ideii de *putere intangibilă urbană*, adaptând teoria soft power elaborată de Joseph Nye la contextul orașelor contemporane. Într-un cadru marcat de globalizare, urbanizare accelerată și competiție interurbană intensă, influența non-coercitivă devine tot mai importantă pentru orașe care doresc să atragă capital uman, investiții și recunoaștere internațională.

Lucrarea oferă o abordare interdisciplinară solidă, integrând perspective din științele administrative, istoria urbană, urbanism, sociologie și studii culturale. Se construiește astfel un cadru teoretic și aplicativ coerent care definește *puterea intangibilă urbană* ca fiind capacitatea unui oraș de a influența percepțiile externe și interne prin cultură, estetică, diplomatie și guvernare participativă. Sursa acestei puteri rezidă în trei dimensiuni fundamentale: cultura (industrii creative, tradiții), estetica urbană (arhitectură, spații publice) și valorile promovate (transparență, cooperare, participare).

Unul dintre cele mai importante rezultate ale cercetării este dezvoltarea și validarea *Indicelui Puterii Intangibile Urbane*, un instrument analitic robust care cuantifică influența simbolică și reputațională a orașelor. Acest indice a fost aplicat experimental în orașele Cluj-Napoca, Timișoara și Brașov, demonstrând atât fezabilitatea metodologică, cât și relevanța practică în procesul de formulare a politicilor urbane. Ghidul elaborat pe baza acestor concluzii oferă direcții strategice pentru administrațiile locale în vederea consolidării resurselor intangibile prin acțiuni de branding urban, investiții în cultură și politici participative.

Cercetarea răspunde la întrebări esențiale privind avantajele, factorii și mecanismele consolidării puterii intangibile, propunând strategii concrete precum promovarea evenimentelor culturale, revitalizarea spațiilor publice și utilizarea storytelling-ului urban. Se subliniază importanța colaborării între sectorul public, societatea civilă și mediul academic pentru implementarea unor politici coerente și adaptate contextului local.

Totodată, lucrarea evidențiază limitele și provocările metodologice, cum ar fi accesul la date comparabile și complexitatea operaționalizării indicatorilor calitativi. Direcțiile viitoare de cercetare includ extinderea aplicabilității indicelui la nivel internațional, integrarea noilor tehnologii și dezvoltarea unor platforme digitale pentru monitorizarea performanței urbane.

În concluzie, cercetarea oferă un model inovator și aplicabil de guvernare urbană bazată pe influență simbolică, propunând orașelor o nouă paradigmă de dezvoltare – centrată pe identitate, atractivitate și capital social.